

Štev. 25.

V Ljubljani, v sredo 20. junija 1917.

Leto IV.

Kongres odposlancev delavstva v Stokholmu.

Občinstvo viharno pozdravlja z zastavicami v rokah prve došle odposlance.

Sandor Petöfi*:

Begunca.

I.

„Ali kam?“
 „V Pešto.“
 „V Pešto?“

teto v Pešto. In ravno, ko je krenil njun voz proti hotelu, je iz njega privozila druga kočija.

„Ah!“ je kriknila Anka prestrašena.

„Oslepi!“ si je mislil Karel pri sebi, ko je naglo vrgel pogled na moža, sedečega v vozu. Brž sta se zavila v plašče, kolikor

iz nje razočaran, in ko sta se iztreznila, sta vzkliknila:

„Bože mili! Od česa bova pa živela? Saj nama je že — vse pošlo . . .“

Nista imela časa, se dalje posvetovati. Potrkal je nekdo in vstopil je neznan gospod.

„Imam čast govoriti z gospodom Karlom Csornayem?“

Karel je poslušal prestrašen in v zadregi molčal, ker se je bal, da bi se mogel izdati.

„Vi molčite,“ je nadaljeval tujec, „toda vaše presenečenje dokazuje, da ste ta, ki ga iščem. Prosil bi vas, da podpišete svoje ime na to listino. Točno danes leto pridem zopet. Ne pozabite: danes leto. Zbogom!“

Tajinstveni neznanec je izginil.

Teško bi bilo uganiti, kaj je bilo večje: začudenje ali radost zaljubljenega para. Kajti papir, ki ga jima je bil predložil neznanec, je bila pobotnica za svoto, s katero sta mogla oba prav dobro izhajati vse leto, če sta živela še tako veselo. In to svoto je neznanec po potrdilu prejema tudi takoj izplačal.

„Nerazumljivo!“ je vzkliknila Anka ter gledala denar.

„O, to je zelo razumljivo,“ je menil Karel ter spravil denar, ki jima je padel kakor mana z neba.

Od te dobe sta živela še srečneje kakor doslej, ker ju niso več mučile materialne skrbi, pa tudi strah ju ni več trpinčil, da ju je morda spoznal oni trgovec, ker v tem slučaju bi bil stari gospod Andrej Csornay nedvomno že davno za njima.

„In čez leto dni,“ je rekel Karel, pride neznanec zopet, da podpišem njegovo pobotnico in prejmem denar. Ali ni rekel tako?“

„D.“

„To storim z veseljem!“

V.

Ni še preteklo pol leta po begu njegove žene z njegovim nečakom, ko se je pojavil v hiši gospoda Andreja Csornaya neki mla-

S tirolske fronte: Kip Matere Božje, ki so ga postavili vojaki ob vhodu v strelski jarek in kjer molijo, predno odhajajo na postojanke.

„Da.“
 „Zakaj tja?“
 „Je najbolj varno.“
 „Dobro.“
 „Rano.“
 „Pripravljena bom.“
 „Oprezno!“
 „Ne boj se.“
 „A glej, da ne zamudiš.“
 „Ne.“
 „Zbogom, moja Anka!“
 „Lahko noč, Karel!“

II.

Ubogi stari gospod Andrej Csornay! Ravnokar je v kazini napovedal gospodu župniku šah-mat s takim zmagoslavjem, kakor da bi ne bil baš on sam šah-mat: ker Anka je seveda njegova žena in Karel njegov nečak.

III.

Drugi dan se ni v mestu, kjer se je to zgodilo, govorilo o ničemer drugem, kakor o begu Karla Csornaya z gospo Andreja Csornayevo.

„Prav mu je, staremu norcu! Čemu pa je vzel tako lepo in mlado dekle!“

„Res je.“

„Meni se pa le smili ubogi starec. Stavil bi, da ga žalost za ženo spravi v grob.“

„Revež!“

„Pomilovanja vredni starec!“

IV.

Medtem ko so krožile po mestecu take govorice, o katerih sem povedal tu le kratek izvleček, je dospel Karel s svojo lepo mlado

* Aleksander Petöfi (pomadžarjeni Srb Petrović) je eden najslavnejših madžarskih pesnikov. Rojen l. 1793. v Kis-Körösu, je umrl na bojišču v boju za svobodo l. 1849 kot madžarski revolucionar. — Dal je svojemu narodu pesmi, ki se odlikujejo po preprostem narodnem tonu.

je bilo mogoče, kajti mož v vozu je bil trgovec iz njihovega mesta.

„Ni naju spoznal,“ je rekel Karel pomirjen, ko sta stopila v sobo svojega hotela, „ker sicer bi naju bil pozdravil.“

„Hvala bogu!“

V deseti bitki ob Soči zajeti Lahi počivajo pod nadzorstvom naših vojakov.

„A sedaj si moja, Anka, vsa moja! Moji so ti lepi zlati lasje, te sveže rdeče ustnice, te krasne črne oni, ta ponosni labodji vrat . . .“

Da, tvoja sem, Karel!“

In bila sta srečna, nekaj časa. Toda čutno razkošje je le opojnost, ki se vzdramiš

denič. Na njegovem obrazu je bil izraz dolgega trpljenja in obupne odločnosti.

Gospod Andrej je prišel malo preje iz kazine in je bil žalosten. Ali ga je še vedno bolela nezvestoba njegove žene, ali pa to, da ga je gospod župnik danes večkrat zaporedoma matiral, — ne vemo?

Ko je mladenič vstopil, je starec prebledel in se zgrudil v naslonjač. Mladič je trepetaje pograbil starčevo roko in rekel s prosečim glasom: Stric, ljubi, dobri stric! — bil je Karel — ,kaj naj storim, da mi odpustite? Pripravljen sem na vse, na vse...“

„Kje je ona? . . . žena? . . .“

„Ona, ona . . . ni tu.“

Starec se je globoko oddahnil.

„Vse vam povem,“ je nadaljeval Karel, „in videli boste, da zaslužim prej sožalje kakor pa maščevanje. Trpel sem neizmerno. Nebo moje sreče se je kmalu zmrščilo, in moje duše se je kmalu polastilo peklo prokletstva, kajti v obličju vaše žene so trije angelji, toda v njeni duši prebiva tristo hudičev. Ona je najstrašnejša žena, kar sem jih poznal doslej. Nisem mogel vzdržati dalje in — utekel sem . . .“

Snaha.

Roman. Angleško spisala Mrs. Hungersdorf.

(Dalje.)

„Oh, ni je tukaj! Ukral jo je! je ihtela neutolažljivo. Pa sem tako gotovo upala, da jo najdem. Geoffrey, nikake krivice mu nisi delal, ko si ga imenoval tatu. Ukral je oporoko. Na papirju, ki ga držiš v rokah, je napisano navodilo, kako najti pravi oboj . . . Oh, kaj storimo sedaj?“

„Prav imaš, sedaj šele razumem,“ je odgovoril Geoffrey ves bled. „Ta listek je vsekakor pisal Warden, kateremu je stara Elspotha vse povedala; njej pa je moral moj ded pokazati to skrivališče. Stara žena je skrila oporoko one noči, ko je umrl stari oče, tu sem v omarico, in tukaj je ostala do danes . . . Sicer pa so to sama domnevavanja, je nadaljeval Geoffrey; mogoče, da

gledala . . . tega ne pozabim nikoli v svojem življenju! Ako bi si sedajle stala nasproti z novim vzrokom sovraštva v srcu, potem . . . Ne, nocoj više zločini v zraku.“

In ko je videla, da še vedno namerava odditi, mu je ovila roke okrog vratu in ga roteče gledala.

„Samo svoj čas izgubljaš! Že davno je doma. Počakaj do jutri, prosim te prav lepo Geoffrey! Ne morem . . . glas se jej je tresel . . . ne morem prenesti še več.“

Ihtenje je streslo vse njeno telo. Geoffrey je bil premagan.

„Ne jokaj, ljubica,“ je dejal ter vzdihnil. „Naj bo, kakor želiš. Jutri se potem pomeniva, kaj treba nadalje storiti.“

„Danes hočeš reči,“ je odgovorila hvalježno. Saj ti je treba čakati samo par kratkih ur. Pojdi, beživa iz te strašne sobe; nikoli

Porušeni samostan na Sv. Gori pri Gorici.

Naša pozicija na tirolski fronti. Lopa služi tudi duhovnikom kot prižnica.

Ubogi Karel, pomilujem te iz vsega srca; ampak jaz sem še bolj pomilovanja vreden, kajti tebe je mučila le pol leta, mene pa vse leto . . .

„Vas tudi, ljubi stric?“

„Čudiš se, ni res? Svet naju je smatral za naj srečnejši zakonski par, ali če bi bil naju videl med štirini stenami, bi bil sodil drugače . . . Če mislim na njo, me obide zona. Zato je vajin beg spremljal moj blagoslov, ker ti si bil moj največji dobitnik na svetu; in da nekoliko nagradim tvojo dobroto, sem se bil odločil, ko sem zvedel vajino bivališče po trgovcu, ki vaju je bil srečal, da ti določim stalno rento . . . Škoda, da si jo dobival tudi le — leto dni! . . .“

oporoke sploh ni bilo nikdar tukaj in da je . . .“

„Bila je tukaj . . . to čutim . . . to vem!“ je izjavila Mona slovesno in položila svojo roko na oboj.

Njena resnoba je napravila vtisk nanj.

„Če tečem za njim, ga morda še dohitim, preden pride domov. Prisilim ga, da mi da listino.“

S temi besedami se je obrnil proti vratom, toda Mona ga je prestregla.

„Ali naj te umori?“ je vzkliknila. „Ali ga hočeš v svoji razburjenosti sam umoriti? Ne, to noč ne greš iz hiše!“

„Ampak . . .“ je začel nestrpno in jo poizkušal narahlo potisniti v stran.

„Ničesar nočem slišati,“ ga je prekinila strastno. „Predobro vem, kako sta se preje

je ne bom mogla prestopiti, ne da bi mislila na nocojšnjo noč in njene grozote.

XXIII.

Mona je bila že davno v postelji, a ni mogla zaspiti. Gledala je v temo in razglabljala, dokler ni napočilo jutro, ki je nebo zlato pobarvalo. Potem je vstala, se urno opravila ter šla v malo jedilnico. Geoffrey, ki je bil že zgodaj na nogah, jej je obetal, da za enkrat nikomur ničesar ne pove o nočnih dogodkih. Toda česa naj čaka? Sama ni vedela, na kaj je upala.

Poizkušala je razmišljati, preudarjati, ali prišla jej ni nikaka srečna misel. Terjati od Pavla Rodneya oporoko brez drugega dokaza, kakor da se je slučajno našlo mesto, kjer je bila ta listino, to nikakor ni umestno.

S tirolske fronte: Naša postojanka v tirolskih Alpah.

Toda ne zahtevati je, se jej je zdelo tudi napačno.

Vse dopoldne je bila gospa Geoffreyeva tiha in raztresena ter je jedva pazila na to, kaj se godi okoli nje. Njen mož je hodil brez miru naokrog. Sicer je Moni obljubil, da ne izda nikomur nočnih dogodkov, a bi bil sedaj nad vse rad komu zaupal svojo skrivnost.

Nelly je bil tega jutra prav posebno dobre volje. Bil je slep za Monino in Geoffreyevo zamišljenost in je prekosil samega sebe v živahnosti in ljubeznivih dovtipih. Violeta je nesla v hlev svojemu konju kosec kruha, in Jack jo je seveda spremljal. Dotie in Nicholas sta sedela roko v roki v knjižnici in sta tožila nad svojo žalostno usodo; vpraševala sta se gotovo že tisočerič, ali bo njen oče dovolil njuno zvezo, če bi se res zgodilo najhujše. In potem sta računala, jeli bi mogla živeti z letnimi tristo funti in kako bi mogel zvišati svoje dohodke.

Po drugem zajutruku, ko je šla Mona v svojo sobo, jej je izročilo na stopnicah neko dekle zapečaten pismo.

„Od koga?“ je vprašala Mona, ki jej je bila pisava neznana.

„Ne vem. Mitchell mi ga je dala.“ Mitchell je bila hišna lady Rodneyeve.

Mona je sedla v svoji sobi v naslonjač ter je obračala pismo med tem ko je razglabljala, od koga bi utegnilo biti. Naposled ga je odprla, in glasilo se je tako-le:

„Kljub vsemu, kar se je zgodilo, Vas prosim, da pridete danes popoldne ob treh k velikemu orehu pri reki. Ne odbijte mi moje prošnje. Naj Vam ne brani priti strah, sniti se z ljudmi, kakoršen sem jaz ter mi dovolite ta zadnji sestanek, kajti kar Vam imam povedati, ne tiče Vas, nego drugih ljudi, ki jih ljubite. Usmiljenje, ki ste mi ga izkazali to noč, besede, ki ste mi jih govorili, mi vzbujajo nado, da mi izpolnite mojo prošnjo. Čakal bom do štirih, a ne dajte, da bi čakal zaman.“ P. R.

„Mož je blazen, Geoffrey tudi pravi to,“ si je mislila Mona najprej, ko je prebrala pismo.

Pa jej je prišla misel, da jej morda namerava izročiti izgubljeno oporoko. Srce jej je začelo krepko utripati. Da, pojde, pojde na sestanek, pa naj se zgodi potem karkoli.

Pogledala je na uro. Bilo je četrto na štiri. Izgubljati torej ni smela časa. Hitro se je oblekla ter stekla po stopnicah navzdol, srečala ri nikogar, nihče je ni videl, ko je odšla na določeni kraj.

Bilo je 20. februarja. Zima je že skoraj minila, tuptatam so že brstele zgodnje cvetke in prvi ptiči so žvrgoleli v gozdu. Vkljub veliki naglici je natrgala Mona popoti šopek vijolic in si ga pritrdila na obleki. Ko se je bližala mestu sestanka, je nehote opočasnila korak. Sedaj je zagledala oreh, na obrežju reke je stal Pavel Rodney s prekrižanimi rokami in mračnim pogledom.

„Tukaj sem,“ je rekel samo.

Čutila je, da je pobledele, toda ostala

je samozavestna in je bila trdno odločena, da mu ne seže v roko.

„Zahvaljujem se vam za vašo dobroto,“ je dejal. Temu je sledil mučen molk.

„Povedati mi imate nekaj važnega?“ je vprašala Mona, ko je videla, da noče govoriti. „Vaše pismo je vzbudilo v meni to slutnjo.“

„Da, popolnoma prav, povedati vam imam nekaj.“

Zdelo se je, da so zašle potem njegove misli v drugo smer, in nadaljeval je napol porogljivo, napol žalostno: „Dobro ste vršili nocojšnjo noč svoje delo, a vendar ne dovolj dobro,“ je pristavil s škodoželjnim nasmehom. „Glejte . . .“

Počasi je vzel iz žepa zložen papir, ki je bil videti kakor stara listina. Mona je začela hitro sopsti in je od razburjenja najprej temno zardela, potem zopet smrtno prebledela. Rodney je razgrnil papir in jej pokazal podpis. Čitala je podpis starega baroneta Georga Rodneya.

„Dajte mi jo!“ je vzkliknila nehote s tresočim glasom. „To je izgubljena oporoka . . . Našli ste jo to noč . . . Nicholaseva je . . . Morate . . . ne . . .“ mehko in proseče je dejala — „dajte mi jo!“

„Ali veste tudi, kaj zahtevate? Ako oddam to krivično listino, tedaj se odpovem vsaki nadi na posestvo in to staro hišo, na domovino mojih pradedov, ki ima tudi zame veliko vrednost. Mnogo zahtevate, toda bodi vam . . . pod enim pogojem.“

„Kakšen pogoj je to?“ je vprašala razvneto in stopila bližje k njemu. Česa vsega bi ne storila za srečo ljudi, ki so bili tako blizu njenemu srcu!

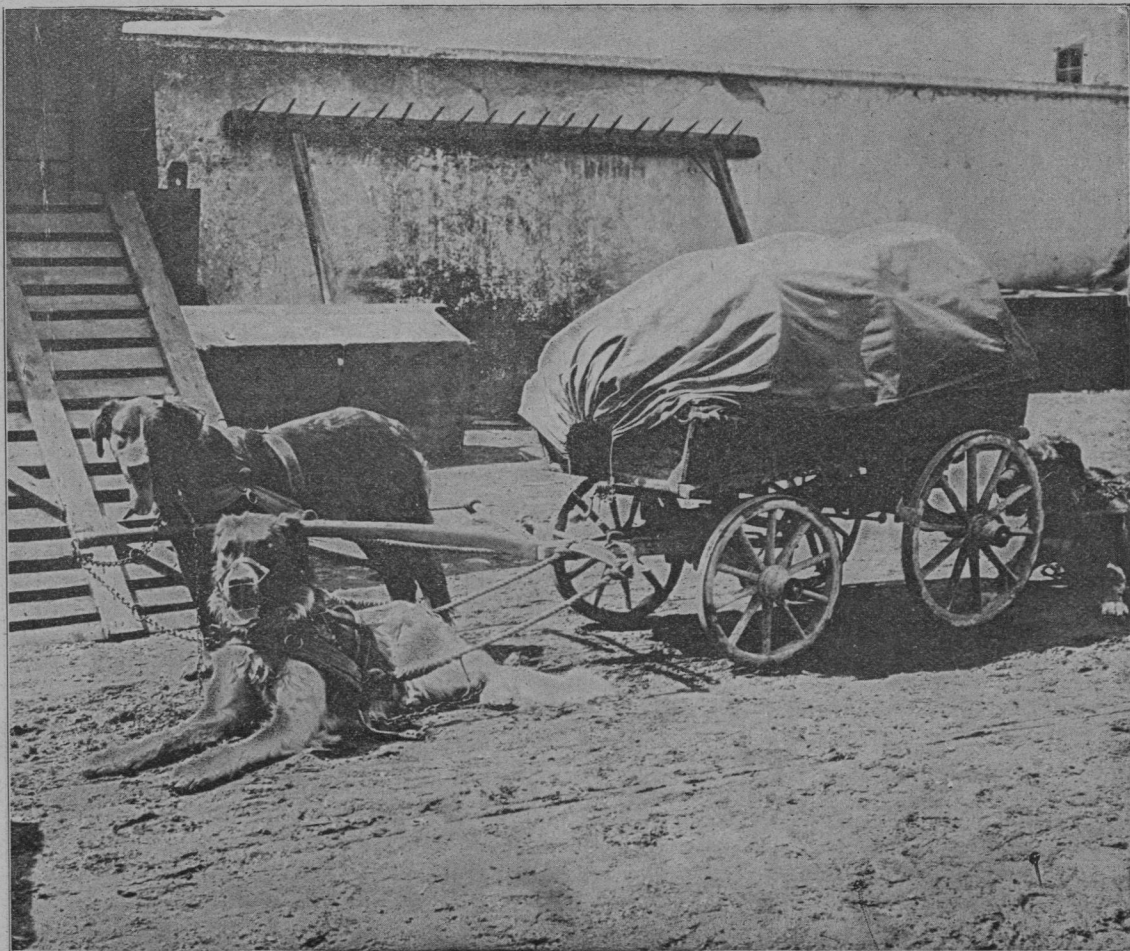
„Jako enostaven je.“

„Imenujte mi ga.“ Opazila je, da se obotavlja.

Položil je svojo roko rahlo na njeno — zdrznila se je pri tem dotiklaju — in se sklonil k njej.

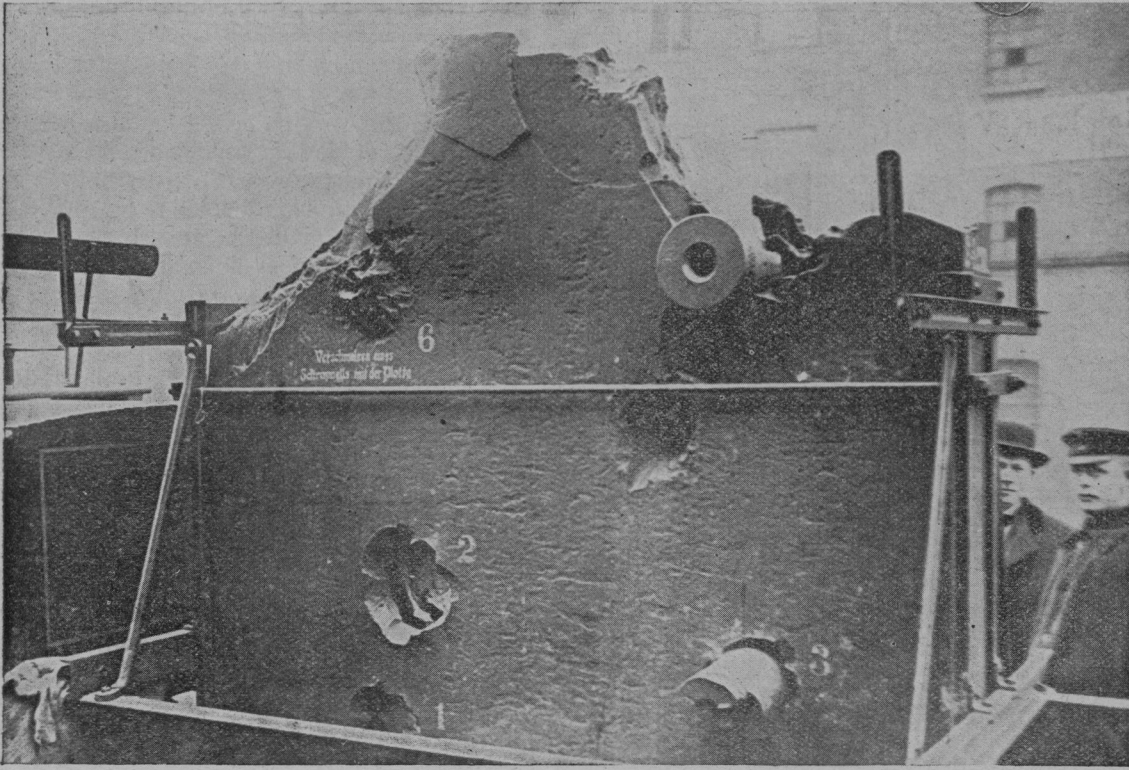
„Vaša naj bo ta listina, če mi daste poljub. Lahko storite potem ž njo, kar hočete.“

Mona je vztrepotala in se odmaknila.

Psi kot vprega na laški fronti.

Učinek granate iz topa kalibra 28 cm na oklepno jekleno ploščo oklopnega vlaka.

„Ali ste mož, da morete tako govoriti z menoj?“ je vprašala trpko s pogledom, polnim zaničevanja.

„Slišali ste me,“ je odvrnil užaljen zaradi gnjusa, ki ga je vzbudil v njej njegov predlog.

Vtaknil je dragocen papir zopet mirno v svoj žep in se obrnil, kakor da bi hotel oditi.

„O, ostanite,“ je rekla tiho.

Okrenil se je.

Pokrila si je oči z rokami in je izkušala priboriti se do pravega sklepa.

Ženske, ki jih je poznala, bi ne razmišljale niti trenotek: z visoko dvignjeno glavo in porogljivim pogledom ter pogumnim: „Čast nad vse!“ bi bile ostavile bojišče in osramočenega nasprotnika. Mona je sedaj izpredvidela, da ni podobna tem ženskam. Uničiti ni mogla s takimi osebnimi pomisleki bodočnosti ljudi, ki jih je ljubila. Razun tega je šlo tukaj samo za formo, za ime stvari, ki jej je manjkal notranji pomen. Ako izpolni ta pogoj, potem lahko hiti z zaželjeno listino domov in si umije obraz. Ali pa bo mogla izprati iz svoje duše tudi spomin na ta dogodek?

Toda kako lepo bi bilo, — je razmišljala dalje, — če bi mogla s svojim požrtvovalnim dejanjem vrniti Nicholasu . . . in njegovi materi The Towers. Ampak Geoffrey . . . ali bi jej Geoffrey kdaj odpustil?

Da, objel bi jo in jej odpustil . . . Roke so jej omahnile, pogledala je za hip Rodneya, potem je povsila oči, da prikrije strah, ki se je izražal v njih. Z napol pridruženim glasom ter s trdno stisnjenimi zobmi in mramornato bledim obrazom je dejala:

„Da, dajte, če hočete!“

Sledil je premor.

Z veliko bojznijo je pričakovala trenutka, ko izvrši svojo namero. Ali tega trenutka ni bilo. Čakala je zaman. Ko je končno dvignila pogled, jej je zagnal oporoko pred noge z besedami:

„Tu, vzemite jo! Tudi jaz znam biti velikodušen.“

„Ampak . . .“ je jecljala tiho Mona, ki se je jedva upala verjeti na svojo rešitev.

„Obdržite si svoj poljub, ako vam je treba zanj tako velikega samozatajevanja!“ je vzkliknil razburjen. „In obdržite tudi

oporoko; darujem jo Vam . . . iz ljubezni do Vas.“ Sramoval se je svoje prejšnje burnosti, pobral papir in jej ga uljudno izročil.

„Vzemite jo, vaša je,“ je rekel.

Mona je segla po njej ter se skrivaj globoko oddahnila. Ko je hotela spraviti listino v žep svojega plašča, je vzkliknila iznenadena.

„Na to sem pa popolnoma pozabila,“ je dejala zarudevša in potegnila počasi in obotavljaje se iz žepa pištolo, ki jo je pustil ponoči v knjižnici.

Kakor da drži v rokah strupeno kačo, je vzkliknila: „Vzemite . . . vzemite jo hitro!“

Prinesla sem jo, da vam jo vrnem. Moj Bog, ko bi bila pozabila, lahko bi se izprožila in me zadela.“

„O, saj ni tako hudo,“ je odgovoril smehljaje in brezskrbno vtaknil nevarno igračo v žep.

„Oh, prosim vas, pazite vendar! Saj je nabasana,“ je dejala Mona boječe. „Ako boste tako lahkomišljeno postopali z njo, se lahko izproži . . .“

„In me spravi na oni svet,“ je končal. „To bi ne bilo najhujše. Ali je življenje tako lepo, da bi moral človek obžalovati, da se loči od njega?“

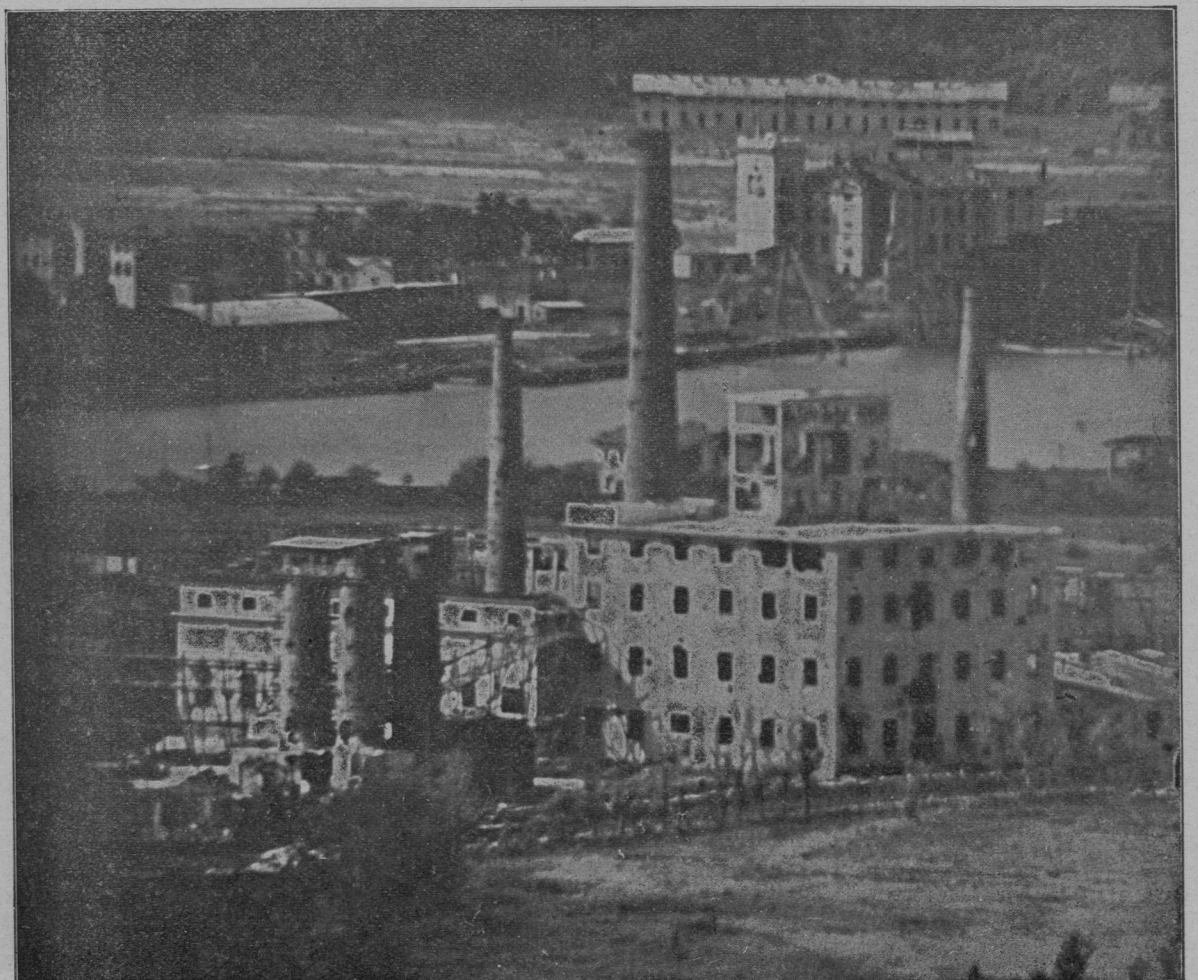
„Govorite kakor brezbožen človek. Toda kmalu boste drugače mislili,“ je odgovorila Mona sočutno, ker je menila, da govori tako z ozirom na Rodney Towers. „Kmalu boste premagali to bolešč.“

„Da, s smrtjo.“

„Ne, nikari ne govorite tako, to me žalosti. Ko najdete smoter, ki bo vreden, da živite zanj, se vam bo zdel tudi svet popolnoma drugačen. Kar je sedaj temno, vam bo potem svetlo, in smrt vam bo sovražnik, ki se boste borili z njim do zadnjega diha. Obljubite mi za sedaj, da boste previdno postopali s tem strašnim orožjem . . .“

Mahoma jo je prekinil. „Nič me niste vprašali zaradi pretekle noči, pa vam moram vendar še nekaj povedati o tem. Skrbite, da bo Ridgeway, podvrtnar, izpuščen iz službe. On mi je namreč odprl okno knjižnice. Nezanesljiv je in jako dovzeten za nedopustne dobičke. Tajnost lesenega oboja sem zvedel od Warden, ki jo je menda edini poznal. Sklenil sem, da si prisvojim oporoko . . . Ni se mi zdel zločin,“ je nadaljeval razburjeno, „vzeti krivično oporoko, ki brez vzroka oropa starejšega sina vseh pravic in jih prenaša na mlajšega! Kaj je storil moj oče hudega? Prav nič! Njegov brat ga je izpodrinil s pomočjo svoje žene z izdajstvom in grdimi zvijačami in ga je pripravil ob prvo-rojenstvo; medtem ko je moj oče blodil v tujini, ga je ded brez milosti in usmiljenja razdedinil.“

(Dalje prih.)

Zavodi Adrije v Tržiču (Monfalcone), ki so jih Lahi že v prvih tednih vojne razsuli.

Dvestoletnica rojstva cesarice Marije Terezije.

(Konec.)

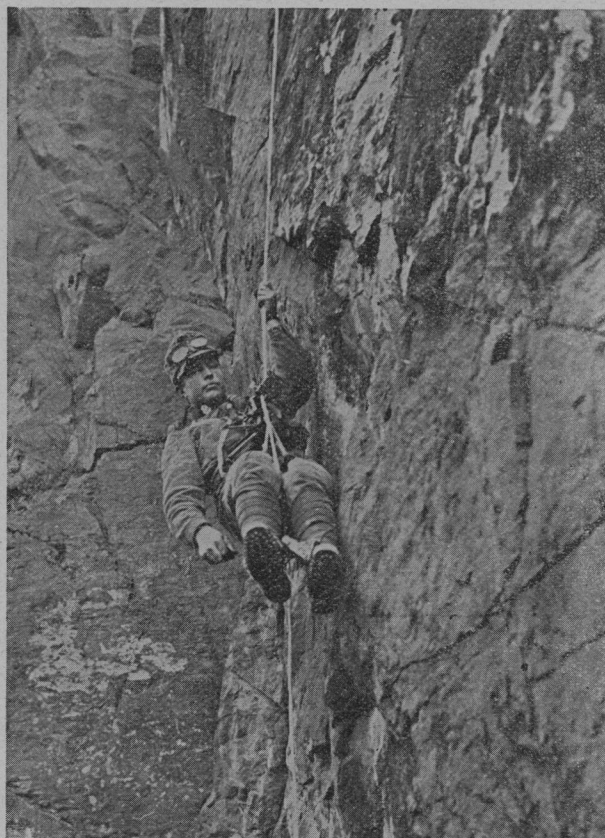
Toda pred vsemi temi je Avstrijo brez vsake vojne napovedi naskočil pruski kralj Friderik II. in premagal avstrijsko vojno pri Molvicah. Ta nagli pruski uspeh je izpodbodel še Bavarsko, Saško, Poljsko, Španijo, Köln, Palatinat in Sardinijo, da so začele pod francoskim vodstvom skupno vojno proti Avstriji (1741 do 1748) in cesarici.

Maja 1741 so se zbrali v Nymphenburgu pri Monakovem sovražniki Avstrije ter si jo takole razdelili: Pruski Friderik II. naj bi dobil štiri šleške vojvodine, Bavarska naj bi vzela Češko in nemško krono, deželo na Aniži in Tirolsko, Saška naj dobi Moravsko in Opavo, Španija Lombardijo, Francija pa Nizozemsko itd.

Marija Terezija naj bi obdržala le Ogrsko, dežele pod Anižo in Notranjo Avstrijo ter Toskano.

Združeni Francozi in Bavarci so prodrli do Linca, Bavarci so dospeli celo že do Korneuburga in Passaua, odkoder so poslali na Dunaj trobentača s pozivom, da naj se Dunaj prostovoljno uda. Karel Albert je zavzel tudi Prago ter se je dal ondi kronati za češkega kralja. Obenem so ga nemški knezi izvolili za nemškega cesarja ter ga v Frankfurtu kronali kot Karla VII! Strašni časi!

K sreči je Marija Terezija dne 13. marca 1741 rodila sina — Jožefa. Cesarica je sklicala ogrski državni zbor; koncem junija je

S tirolske fronte: Vojak se spušča po vrvi ob pobočju gore v dolino.

bila kronana in je bil njen soprog priznan za sovladarja. Ogrji so ji obljubili tudi 40.000 mož. A dasi se je mudilo, so z izpolnitvijo obljube odlašali. Dne 11. septembra je pozvala vladarka na svoj grad znova obe ogrski zbornici, kjer je s sinom v naročju rotala Ogrje v gladki latinščini, naj ji brez odlašanja pomagajo rešiti državo in prestol. Ogrji so potegnili navdušeno svoje meče ter burno zaorili: „Življenje in kri za našega kralja!“ — toda poslali so ji namesto obljubljenih 40.000 le 15.000 mož. Ravno toliko mož so dale brez prošnje avstrijske dedne dežele.

S to malo vojsko, ki jo je pomnožil še Hrvat baron Franjo Trenk s hrvaškimi pandurji v fantastičnih uniformah, je maršal Khevenhüller prepodil Francoze in Bavarce iz Gor. Avstrije ter je zasedel celo vso Bavarsko.

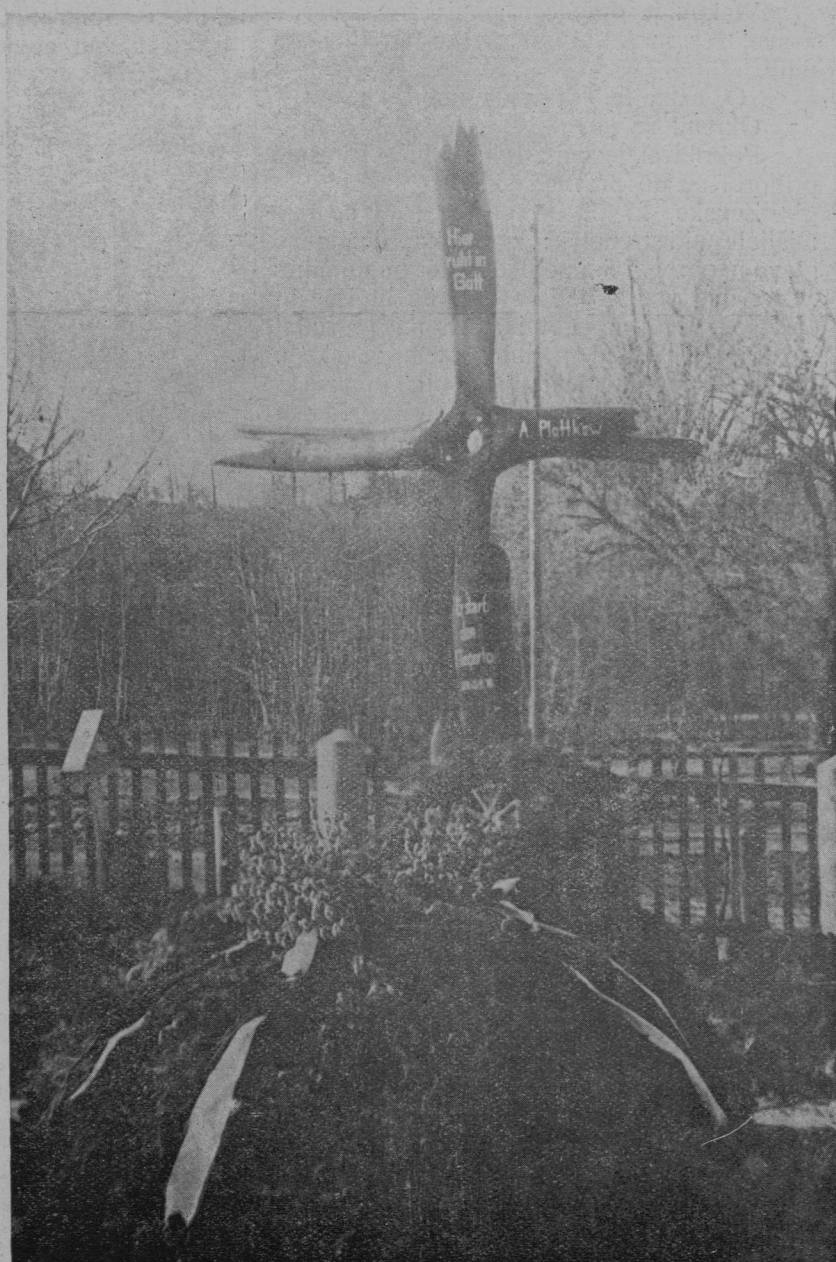
Toda Karlu VII. je pritekkel na pomoč Prus Friderik II. in premagal Avstrijce pri Hotsicah (1742). Marija Terezija je morala skleniti s Prusom mir in mu je odstopila vso Šlezijo brez Opave, Tešina in Krnova. Nato je avstrijska vojska spodila Francoze in Bavarce s Češkega in zopet zasedla Bavarsko. Cesar Karel VII. je moral bežati v Frankfurt.

Toda pruski kralj s tem ni bil zadovoljen ter je začel novo vojno proti Avstriji (1744—1745). Združene Avstrijce in Sase je premagal v treh bitkah ter pomagal, da je Karel Albert dobil zopet Bavarsko in Šlezijo. Nato je bil do leta 1756 mir.

Medtem je dosegla Marija Terezija, da je bil njen mož Franc vzlic francoskemu

Vojaški grob: Nagrobni spomenik — ruski križ — štirih ruskih letalcev za našo fronto.

Vojaški grob: Križ iz propelarja, postavljen kot spomenik na grobu padlega ruskega letalca za našo gališko fronto.

nasprotovanju izvoljen za nemškega cesarja (1745—1765).

Nato se je po zaslugi kancelarja Čeha Kounica, ki je bil desna roka cesarici, sklenila zveza med Avstrijo, Anglijo, Rusijo, Saško-Poljsko in Švedijo proti Prusiji, Španiji in Švediji. Zato se je leta 1856. unela vojna med Avstrijo in Prusijo. Avstriji so pomagale proti Prusom zlasti Rusija in Francija. V tej dolgi, strašni, a za nas slavni vojni sta se posebno odlikovala naša poveljnika Laudon in Daun. Veliko je pretrpela naša država v teh vojnah, ki so končno le utrudile prusko velemoč, a Avstrije vendarle niso dosti zmanjšale. Glavno pa je bilo, da je ostala naša država v celoti nerazrušena in taka kakoršna je bila pred vojno ter da je cesarica rešila prestol sebi in svojim potomcem.

Marija Terezija je organizirala politično upravo, omejila moč in vpliv dotlej vsemočnim stanovom, obdačila tudi plemenitaška in duhovniška zemljišča, modernizirala armado, organizirala pravosodje, odpravila mučenje, podpirala obrt, pospeševala trgovino (ceste, plovba po rekah), ustanovila ljudsko šolo za vse ljudstvo (prej so bile šole le za plemiče in za bogataše!) skrbela za razvoj srednjih in visokih šol ter za procvit umetnosti, zlasti glasbe (Gluck, Haydn, Mozart).

Zlasti važno za naš narod je tudi zmanjšanje tlake (največ 156 dni na leto) in olajšanje dotlej suženjskega razmerja kmetov do graščakov.

Bistrouмна cesarica je bila iskreno pobožna žena, ki pa je občevala z vsakomur priprosto in prijazno. Trudila se je vedno

Straža na najvišji točki fronte, ki naznanja prilet sovražnih letal. Ker je v visokem gorovju mrz, sta oblečena v težke kožuhe; pred seboj imata zemljevid, na katerem so glavne in stranske strani sveta zaznamovane z debelimi črtami, s katerih pomočjo spoznata od kod in kam letijo letala.

biti pravična in usmiljena. Pri tem je bila vedno rada vesela ter je delala sama med vsemi uradniki v državi najbolj pridno.

S svojim soprogom je živela najbolj srečno in mu je narodila 16 otrok, ki pa niso bili srečni: Cesar Jožef II., cesar Leopold II. in Marija Antonijeta so v zgodovini slavni le po svojih velikih ciljih, a njih uspehi so bili mali. Velika Marija Terezija pa ostane slavna na vse veke!

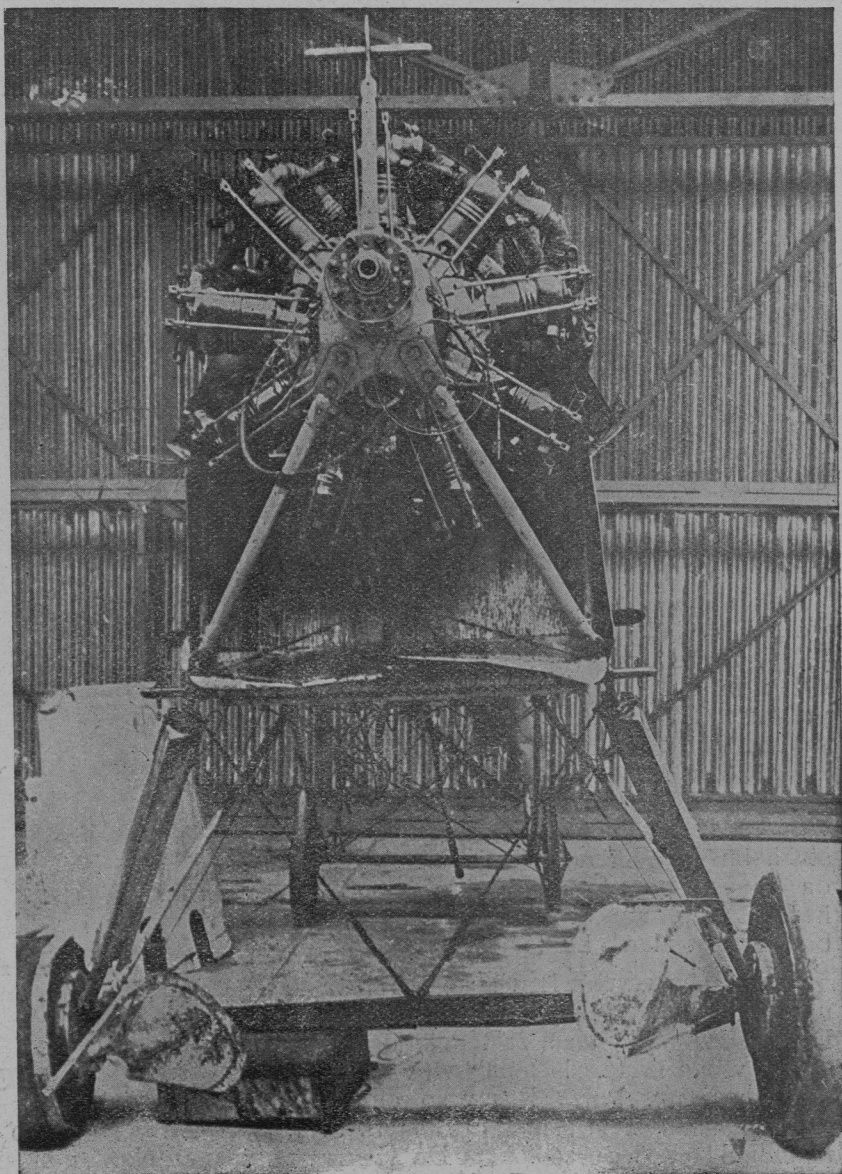
Štokholm.

Kaj nam je bil Štokholm doslej? Prazno ime glavnega in prestolnega mesta na Švedskem. Danes pa se razveselimo kakor svečanostnega zvonjenja, če zaslišimo to ime! Kaj so nam danes Pariz, Berlin in London, če zagledamo njih napis? Nič, preskočimo jih ter iščemo, iščemo nestrpnost napisa: Mirovne seje v Štokholmu. Tu obstanemo in iščemo tolažbe in upanja, zaščite pred obupom nad človeštvom, ki se kolje med sabo že tri leta.

Vemo, da se ondi ne proglasi mir, najsvetejša vseh besed. V Štokholmu se ne snidejo oni, ki so vojno zakrivali in jo začeli, tam se ne snidejo evropski diplomati, ministri, uredniki glavnih listov in generali, ne, tam sedejo za skupno mizo oni, ki so se vojne branili do zadnjega hipa in ki je ne odobravajo niti danes. Ne mogočniki, nego slabotniki, ki vojne niso mogli preprečiti, a ki so jo vedno prav tako obsojali, kakor jo danes milijoni proklinjajo. Le ti se sestanejo v Štokholmu. Le razsodnost in človekoljubje stoji za zborovalci v Štokholmu, ne pa bajoneti, topovi in milijarde. Toda

Razvaline zgorlega angleškega letala, sestreljenega na francosko-nemški fronti.

Zaplenjeno rusko letalo, ki ima najnovejši motor tipa Voisinova, ki je največji ponos francoske tehnike.

razsodnosti je v Evropi vedno več, človekoljubje raste in raste, jok in krik milijonov vdov in sirot, stradajočih ubožcev in uničenih eksistenc postaja vsak dan glasnejši in neprijetnejši. Prišel je čas, ko prodira ta krik tudi že skozi najdebelejše stene do najbolj neobčutnih ušesnih mrenic.

ime Štokholmovo v vrsti imen najslavnejših mest človeške zgodovine: za Betlehemom, Atenami, Rimom tudi Štokholm, mesto sprave in miru.

Popravek. Naslovna slika dananjše številke predstavlja viharne demonstracije za mir v Parizu in ne v Štokholmu.

sledice vojne je po mučnih, dolgotrajnih računih sestavila sledečo bilanco dosedanjih žrtev za vojno:

Vojnega posojila	350 milijard mark.
Mrtvih in ranjencev	24 milijonov mož.
Mrtvih med temi	7 " "
Invalidov	5 " "
Mrtvih in invalidov	12 " "
Manje se je narodilo	9 " otrok.

K tem izgubam pa niso prištete še škode na poslopih in posestvih, umetninah, poraba raznega materijala, poraba železnic, lokomotiv, tirov i. dr., ogromni troški za podpore vojaškim ženam, vdovam, otrokom in raznim svojcem itd. V vsoti 350 milijard ti troški, te škode in izgube niso obsežene. Pred vojno so znašali vojni dolgovi v vsej Evropi 104 milijarde mark, danes znašajo le dolgovi zaradi vojnih posojil in drugih stroškov 450 milijard mark. Kdo naj plača te dolgove? Pač dalje kakor celo stoletje bodo morale vse države poplačevati obresti in amortizirati te dolgove. Izgube, ki jih trpe narodi vsled padlih mož in nerojenih otrok pa so nepovračljive. Nihče jih ne vzbudi od mrtvih in nikdar ne bodo rojeni! In koliko civilnih oseb je ubila vojna! Kaj so prestali ljudje na bojiščih evropskih, afrikanških, azijskih! Koliko jih je poginilo na morjih! Koliko jih je pomrlo na begu, zaradi mraza, slabe hrane, nezadostne obleke! Koliko žetev ima smrt vso vojno dobo med starci, otroki in slabotneži! Tudi to so žrtve, ki jih ne navaja nobena bilanca. Grobovi tulijo in požirajo . . .!

Svetovna vojna.

Soška bojna črta se je zadnje dni precej pomirila. Poraz pri Jamljah je neugodno vplival v Italiji in deset tita, ki je stala

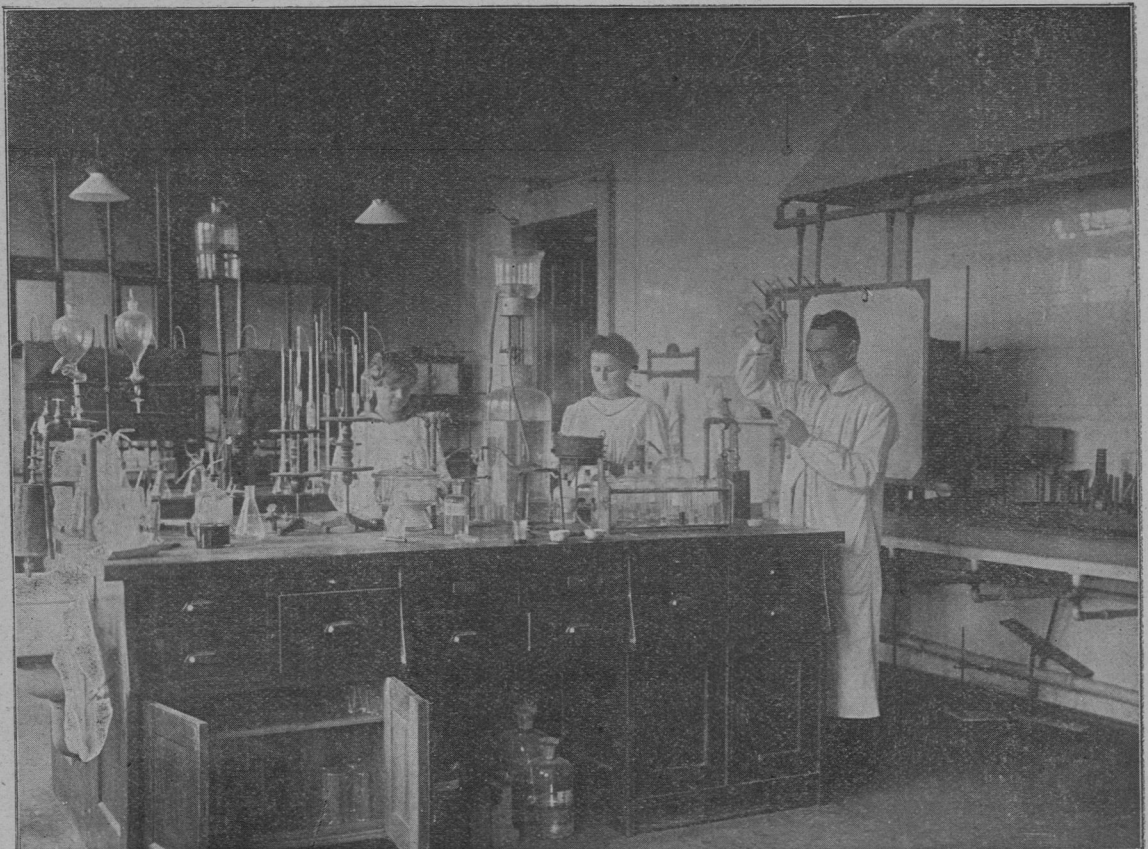

Uničen hotel za hribolazce v tirolskih gorah, žrtev laških topov.

Diplomati so porušili vse mostove med sovražnimi državami. Novih pa ne znajo, si ne upajo ali pa nočejo zgraditi. Mnogo teh diplomatov in državnikov je že izginilo v pozabljenju in v ničevnost. Mnogo pa jih še izgine, ker izginiti bodo morali, ali pa najti izhod iz krvave sedanosti v mirno bodočnost. V Štokholmu so se zbrali in se zbirajo delavci z duhom in rokami, zastopniki socialistov in socialnih demokratov, da zgrade zopet porušeni most, ki naj vede preko krvi k spravi. Zgraditi hočejo most ali vsaj mostiček, v najslabšem slučaju vsaj brv iz svetovnega požara in potresa, ki je razrušil človeško razsodnost ter ubil ljubezen in pokopal sočutje.

Tudi za najskromnejšo novo brv k spravi in miru jim bo hvaležen ves svet. Miru torej ne prinesejo domov. Mir morajo skleniti le vladarji z vladami. Naloga štokholmskih sej je le: zvedeti mirovne pogoje sovražnih si držav in zediniti se za skupen miroven program. Torej v Štokholmu se pripravi vse za bodoča pogajanja o miru, ki naj bi se sklenil, kar žele vse države, čim preje in tako, da se ponovitev vojne onemogoči za večne čase ali pa vsaj za stoletje. Sklepi štokholmske konference naj prisilijo vlade, da končno povedo jasno, kaj pravzaprav hočejo. Miroljubnost narodov naj premaga bojaželjnost vlad! Le to je namen teh sej.

Štokholm, severne Benetke, ležeč slikovito na otokih, je eno najlepših mest na svetu. Danes se zbirajo v njem zastopniki delavstva skoraj vsega sveta, zlasti pa vseh v vojno zapletenih držav. Poleg Rusov so ondi tudi drugi Slovani, Čehi, Hrvatje, Bolgari, Srbi, in tudi Slovence zastopata Dr. Henrik Tuma in časnikar Anton Kristan. Bog blagoslovi njihova posvetovanja! — Če se posreči njih namen, se bode vbodoče svetilo

Kemični laboratorij za poskuse, kako bi se moka za kruh bolje uporabila, shranila brez vreč v strnjeni obliki in pekel kruh brez droži (kvasa).

Žrtve dosedanje vojne.

Žrtve vojne so in ostanejo bržčas neznanе. Narodi si prikrivajo čisto resnico, večina vlad ne izdaja seznamov izgub. Niti statistične pisarne ne poslujejo več redno. Kodanjska učena družba za socialne po-

okolo 200.000 žrtev še ni odprla poti v Trst. Novi boji so se pa pričeli na Tirolskem na visoki planoti Sedmerih občin, to je med mestom Asiago in reko Brento. Tudi na tem bojišču so se pričeli boji s topovskim in bobnajočim ognjem in končno z navalni moštva. Prvi italijanski navalni so dosegli

Književnost.

Katoliška bukvarna je izdala sledeče knjige:

Luoís Coloma: *Boy. Roman.* Iz španskega prevel A. Kalan. Broš. 3.— K.

P. A. Sheehan: *Kresalo duhov.* Roman

Majdič: *Nasveti za hišo in dom.* Broš. 5.— K, vez. 6'50 K.

Vojska in mir. Misli selskega modrijana. Cena 1 K.

Omerza: *Homerjeva Iliada.* I. do VI. spev. Cena 1'60 K.

Nemščina brez učitelja. I. del, broš. 1'50 K.

Novak: *Krepki in nepravilni nemški glagoli.* Broš. 40 vin.

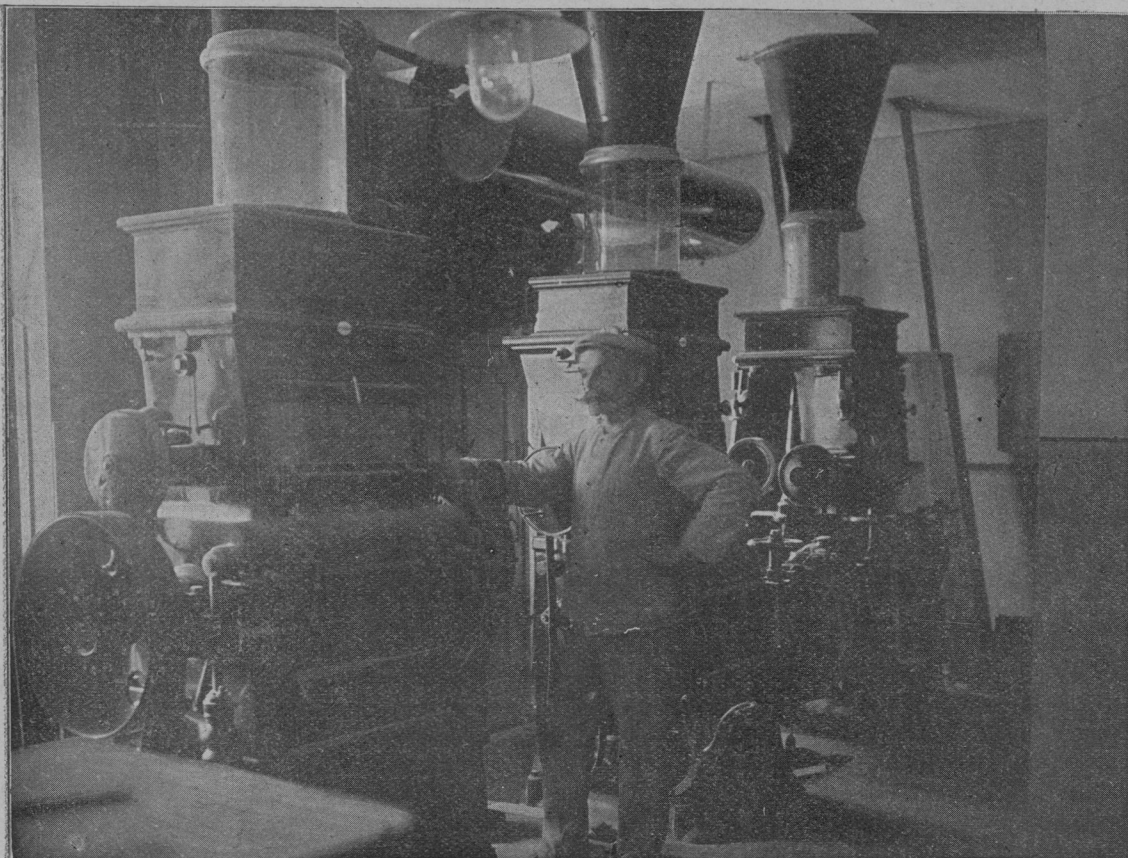
Dobivajo se po knjigarnah.

Razne vesti.

Dovršeno petdesetletnico plodnega življenja je slavil meseca maja gospod Matej Čapek, osrednji ravnatelj kolinskih tovarn za cikorje in kavine surogate ter glavni pospeševatelj važnega češkega obrta. Mnogo let je žrtvoval razvoju zavoda, ki mu stoji na čelu in z njim je zvezano velikansko razširjenje kolinske cikorje po vsem evropskem ozemlju. Njegova zasluga je, da je Kolinska tovarna med največjimi češkimi industrijalnimi podjetji. Danes ima delniško podjetje nad 5 milijonov akcijskega kapitala in 12 tovarn, ki so po Češkem, Moravskem na Kranjskem v Ljubljani in v Galiciji. Ljubljanska filijalka ima lepo tovarno ob Martinovi cesti ter zalaga vse slovenske dežele. Mnogo delavcev, delavk in uradnikov Slovencev ima v njej zaslužek. Izdala je poleg drugojezičnih listov tudi slovenski mesečnik „Slovensko Gospodinjstvo“, ki je bil zlasti prva leta izvrsten, praktičen gospodinjski list. Čapkov jubilej so proslavili vsi češki listi, zato se ga spominjamo tudi mi.

Zakaj smo zdaj vedno lačni? O tej stvari je govoril profesor dr. Abel v Jeni med drugim: Za ljudsko prehrano je dobava

nekaj uspehov, ki so jih pa v protisunku zopet izgubili. Bitka se še vrši. Švicarska poročila pravijo, da utegne postati to bojišče prav važno, ker so se Italijani pripravljali za napad nad leto. Gre tukaj za postojanke, ki so v gorovju po 1500 do 2000 metrov visoko. — Na ruskem bojišču ni posebnih

Novo izumljen mlin za večjo izrabo moke (z otrobi vred) v vojaškem poskusnem zavodu.

bojev. Ponavljajo se pač posamezni boji, ki pa niso bistvenega pomena. Na Balkanu imajo redno manjše in večje boje na celi črti. Italijani so zasedli Janino na Grškem. Sporazum zahteva od Rusije, da prične veliko ofenzivo. Na francoskem bojišču se vrše zopet veliki boji na dveh mestih, zlasti na Flanderskem. Japonska je zasedla nekatere kraje Sibirije v Aziji, da vzdrži red na ruskem ozemlju. No, kaj pomeni to, vemo: Japonska hoče „osvoboditi“ sibirske narode „novega ruskega trinoštva“ prav tako kakor vsa velika fraza o osvoboditvi narodov, pod katero se morenje trpečega človeštva nadaljuje.

Vsaka krona

pomaga uničiti sovražnikov up!

Vsaka krona

je stavbni kamen za mir.

Vsaka krona

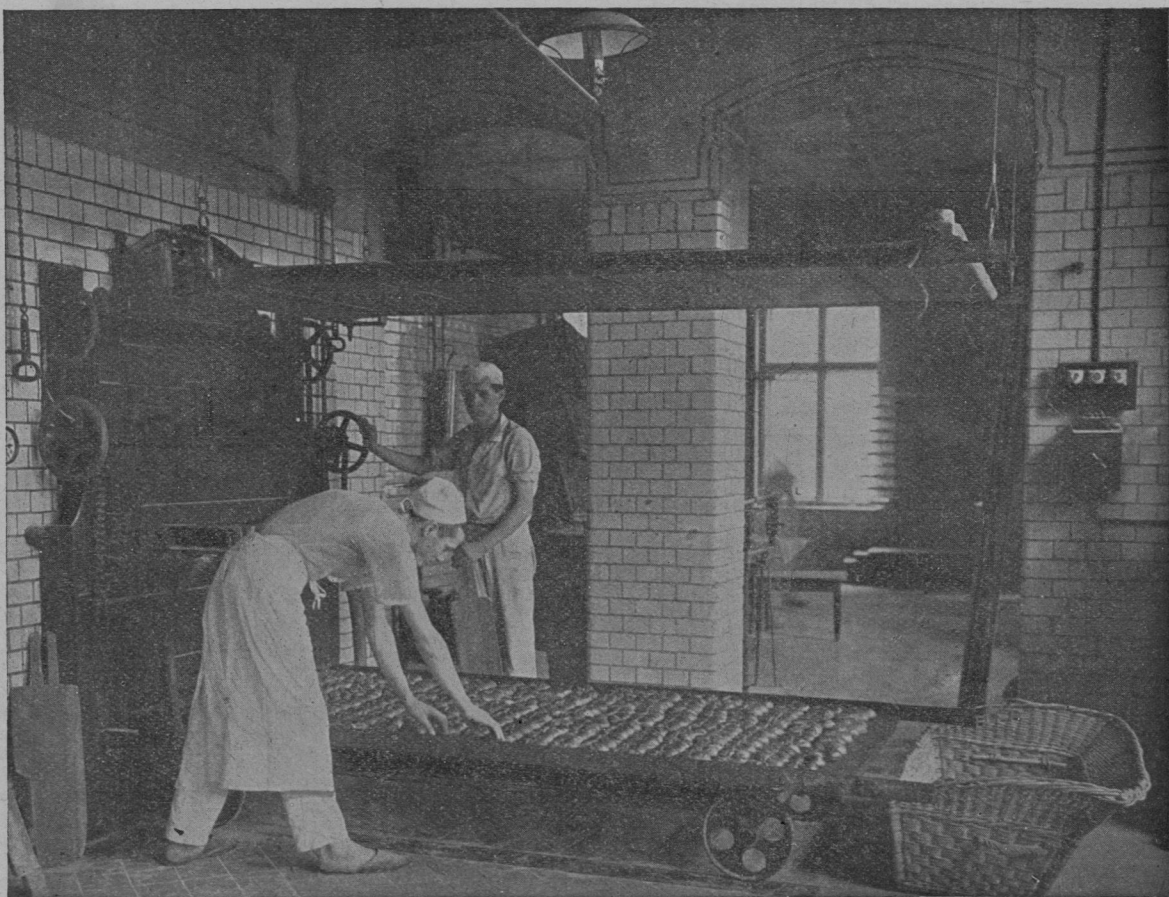
pospeši povratek naših junakov z bojišča!

Vsled tega naj stori vsakdo svojo dolžnost in naj

podpiše

vojno posojilo!

Poravnajte naročnino!

Vojaška pekarna, kjer se speče po 2000 hlebov na dan brez uporabe droži (kvasa).

iz irskega življenja. Iz angleškega prevedel Dav. Ciuha. Bro. 3.80 K, vez. 5.50 K.

P. Zauone: *Lepa Blouka.* Roman. Prevedel J. Medic. Cena 1'80 K.

Albanska špijonka. Povest iz balkanske vojne. Spisal Iv. Dolinar. Cena 80 vin.

masti največje važnosti. Prej smo porabili običajno na dan 50 do 60 gramov masti. V zadnjih letih so marsikje to množino še prekoračili; zlasti hrana mestjanov je postajala vedno mastnejša, da še preveč mastna. S sedanjo hrano pa porabimo za osebo

kvečjemu 10 do 20 gramov masti na dan. Mast ima pa še enkrat večjo redilno vrednost kakor beljak in ogljikovi hidrati. Beljakovino imajo zlasti meso, jajca, kruh; hičrate pa zeljišča. Posledica pomanjkanja masti je kriva, da moramo jesti več kakor prej, da s tem damo telesu prejšnjo moč. To je pa za prebavila mestjana, če ne opravlja težko telesno delo, prevelika obremenitev. Marsikdo ima zaradi tega vedno glad, ker sploh ne more toliko jesti, kolikor bi moral; primanjkuje mu maščobe, ki nasiča. Sedaj nastane še vprašanje, kje naj se dobi potrebna maščoba za delavno ljudstvo, ki mu primanjkuje za prehrano?

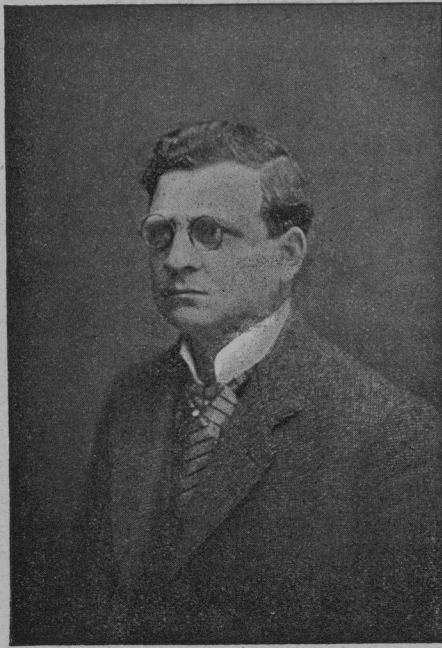
V severni in srednji Kitajski imajo zopet ustajo. Japonci bodo zopet dobili lepo priliko za „kosmopolitično posredovanje“.

Sporazum izgubil v vojni 252 vojnih ladij. Odkar se je pričela vojna, do 31. majnika 1917, je izgubil sporazum — pomožne križarke niso vštete — 252 ladij in vozil, ki obsegajo 890.765 ton. Angleži sami so izgubili 158 ladij s skupno 632.700 tonami, in sicer 12 linijskih ladij, 27 bojnih in oklopnih križark, 30 topničark, 67 torpedovk, 28 podmorskih čolnov, 13 drugih ladij. Poleg teh je izgubil sporazum do 31. majnika 1917 200.000 ton prostora pomožnih križark, večinoma angleških.

Poslanci radikalnega socialističnega krila v Nemčiji v preiskavi radi veleizdaje. Nemška vlada ni hotela dati socialističnemu radikalnemu poslancu Hoffmannu potnega lista za v Stokholm, ker je v preiskavi radi veleizdaje. Poleg Hoffmana zasleduje sodišče radi veleizdaje tudi socialistične radikalne poslance Ledebourja, Büchnera, Dittmanna in Voytherr. Obtoženi so radi svojih govorov na zborovanjih o priliki stavke berlinski municijskih delavcev.

Stokholm. V Stokholmu se vrše posvetovanja s posameznimi strankami. Konference se udeležijo, kolikor je znano, skoro vse stranke. Italijanska in ameriška vlada še nista dovolili potnih listov delegatom. Obenem je začela zborovati v Stokholmu tudi 8. junija konferenca strokovnih organizacij. Zbližanje in priprave za mednarodno konferenco napredujejo prav ugodno.

Sporazum nadzoruje Rusijo. Nek diplomat, ki se je vrnil iz Rusije, poroča, kako nadzoruje sporazum Rusijo. V vseh večjih

Matej Čapek, glavni ravnatelj kolinskih tovarn, ki imajo filijalko tudi v Ljubljani. (Glej notico!)

mestih delujejo komisije, ki jih sestavljajo angleški, francoski in italijanski častniki. Te komisije pregledujejo vse potne liste potnikov, ki nameravajo zapustiti Rusijo, in imajo moč, da izdajajo le oni veljavne potne liste, katere dobe le prijatelji sporazuma in pristaši vojne stranke.

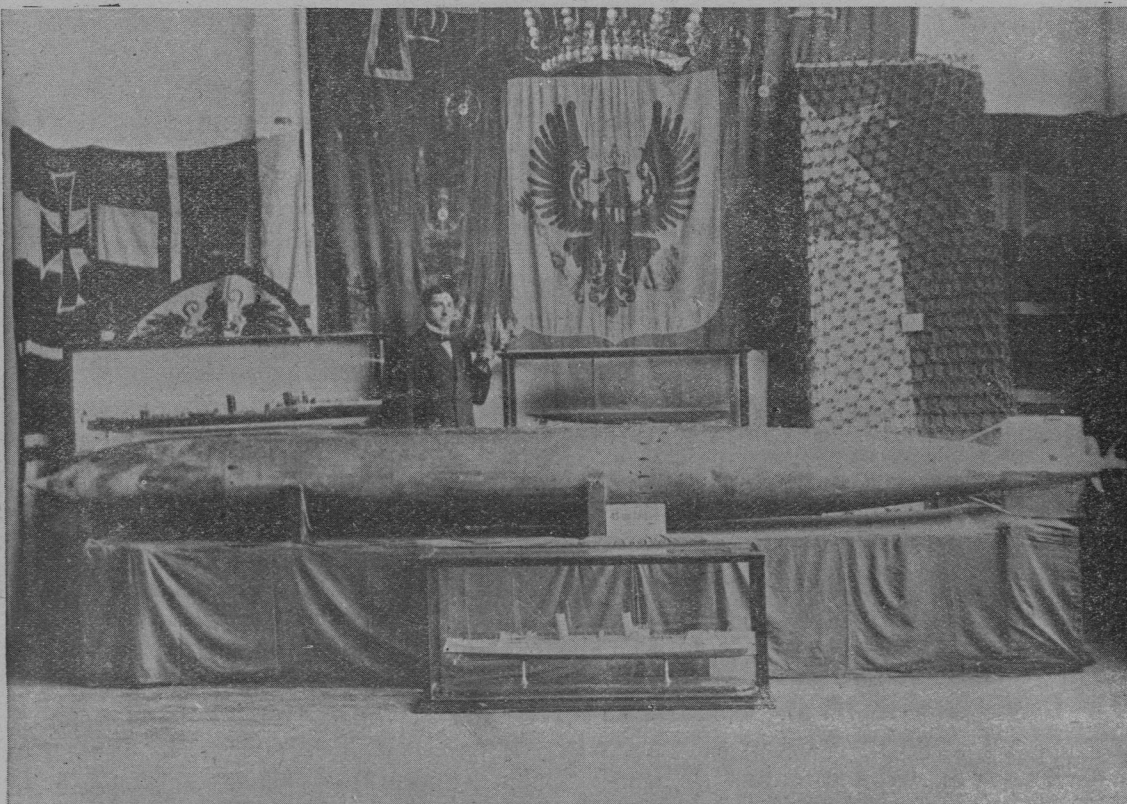
Razmere v Rusiji postajajo bolj in bolj zapletene. Monarhisti so hoteli napraviti protirevolucijo. Vlada sicer še vedno deluje pod vplivom delavskega in vojaškega odbora, vendar pa nastajajo v državi večje težkoče. Na Finskem imajo nemire, ker Finci zahtevajo deloma samoupravo, deloma neodvisnost. Kmetje zahtevajo zase reforme in v vojski se pojavlja struja, ki je za nadaljevanje vojne. Konsolidacijo razmer v Rusiji pa utegne najbolj ovirati pomanjkanje potrebščin, ki mu je Rusija v teh mesecih najbolj izpostavljena. Preti torej velika nevarnost, da se polasti oblasti v Rusiji, če nastanejo neredi, ruska plutokracija (denarni magnati). Nekatera poročila pravijo, da utegne sedanja vlada odstopiti in ji bo sledila socialistična, kar bi bil važen, silno

težaven posel. Tajnih pogodb s sporazumom vlada še ni objavila in trdijo celo, da so pogodbe izginile ter da je prejšnji minister Miljukov poskril vse dotične akte. Sporazum pošilja vedno svoje agitatorje v Rusijo, ki pa dosežajo, kar je naravno, le malo uspehov. Zdi se nam, da je sporazum z Rusijo glede posebnega miru nekoliko zamujen ter da ta vojna ne more več končati s posebnimi miri. — Wilson pripravlja posebno spomenico z Rusijo; vsebina spomenice še ni objavljena.

Rusija. Kmečke reforme. Nova vlada je ustanovila odbor, ki naj pripravi in izvrši kmečke reforme. Nekateri listi predlagajo, da naj postanejo vsa zemlišča državna last. O tem bo odločil ustavodajni zbor. — Bivši car Nikolaj II. je obolel na živcih in zdravniki se boje, da se mu omrači um. — Novi ruski grb je doseđani dvoglavi orel, toda brez krone in žezla. — Nova ruska trobojnica je odslej modro-belo-rudeča. Doslej je bila belo-modro-rudeča. — Zaplemba letine. Vlada je zaplenila vse zaloge letine 1916 in vso letino 1917 ter organizirala po vseh pokrajinah urade za prehrano.

Vojni vjetniki na Ruskem. Listi poročajo, da je bilo glasom ruskega uradnega izkaza dne 1. decembra 1916 zaposlenih v različnih podjetjih 1.138.400 vojnih vjetnikov, in sicer pri kmetijstvu 496.917, pri melioracijskih in gozdnih delih 35.000, pri nalaaganju žita 13.665, v mestih in pri zemstvih 87.857, v tovarnah in rudnikih 293.968, pri gradnji železnic, cest in vodnih stavbah 58.518, pri drugih obratih 102.986. Stanje vojnih vjetnikov obljublja nova ruska vlada zelo izboljšati.

Marsikdo ima vedno nahod, ker je njegov nos preveč občutljiv proti mrazu. Za utrditev priporočamo kopanje nosu in izpiranje ust s Fellerjevim poživiljajočim, blagodišečim fluidom iz rastlinskih esenc z znamko „Elzafluid“. To je dobro profilaktično sredstvo proti nahodu, kakor tudi proti zasliženju, influenci itd. Predvojne cene: 12 steklenic pošlje franko za le 6 K lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elza trg št. 280 (Hrvaško). Mnogo nad stitsoč zahvalnih pisem in zdravniških priporočil, kakor tudi najvišja odlikovanja. Fellerjeve mehke odvajalne rabarbarne kroglice z znamko „Elza-kroglice“ 6 škatlic franko 4 K 40 h. (f. s.)

Z vojne razstave: Torpedo kalibra 45 cm, zadaj na desno mreža, ki štiti ladjo pred torpedom, spredaj model bojne ladje, ki jo je tak torpedo potopil.

Velezanimivi roman

„Spijonova usoda“

stane broširan po knjigarnah
in v našem upravnistvu izvod
K 2.50, po pošli 20 vin. več;
za naročnike „Tedenskih Slik“
pa stane s poštnino samo 2 K.

„Spijonova usoda“ je naslov velezanimivemu detektivskemu romanu. Dejanje se vrši na Dunaju, na Primorskem, v Trstu, na Goriškem, na južnem Tirolskem, v Benetkah in v Turinu. Roman „Spijonova usoda“ kaže kakih spletk se poslužuje vohunstvo, kako pretkani, a tudi predrzni in nevarni so vohuni.

Roman „Spijonova usoda“ je roman italijanskega oficirja, sina uglednega patricija v Benetkah, ki se je posvetil špijonazi v prid Italiji zoper Avstrijo.

Roman „Spijonova usoda“ je prav posebno zanimiv in pomemben za Slovence, ker se vrši deloma na slovenskih tleh in ker se tiče vohunstvo naše ožje domovine.

Ta roman naj bi čital vsakdo. Naročite s ga, naročite ga pa tudi vojakom, da jim ga pošljemo. S tem jim napravite veliko veselje, ker dobre, zanimive knjige je vsakdo vesel. Naročite takoj!

Solnčne pege

kakor tudi rudeče lise na obrazu in na nosu, priščeki, mozoli, gube in vela koža zginejo zajamčeno po stari izkušeni dr.-ja **A. Rix-a pasti pompadour**. Popolnoma neškodljivo. Poskušnje K 1-- velika škatlja K 3'30. Dr.-ja **A. Rix-a biserno mleko**, tekoči puder, roza, bel in naravno žolt, 1 steklenica K 3'30.

Pošlje diskretno dr. A. Rix. kosm. preparati, Dunaj IX. Lakerergasse 6/0

Zaloga v Ljubljani: parf. A. Kanc in drogerija „Adrija“; v Mariboru: Schutzengel Apoth.; Apoth. Mariahilf, u. Parf. Wolfram.

Zamaške

nove in stare, kupi vsako množino trvdka Ljubljanska industrija probkovih zamaškov **JELAČIN & KO. LJUBLJANA**

Mazilo za lase

varstvena znamka Netopir napravi g. Ana Križaj v Spodnji Šiški št. 222 pri Ljubljani. Dobi se v Kolodvorski ulici 200 ali pa v trafiki pri farni cerkvi. V 3 tednih zrastejo najlepše lase. Steklenica po 4 in 5 K. Pošilja se tudi po pošti. Izorno sredstvo za rast las. — **Za gotovost se jamči.** — **Zadostuje steklenica.** — Spričevala na razpolago.

Razpošiljam tudi novo kislo vodo „Silva“ vrelec za brizganc (Spritzer) in namizno ter zdravilno slatino.

VINO

belo in rudeče od 65 l naprej razpošilja po povzetju

A. OSET, pošta Guštani,
Koroško.

Kupim vse vrste stare in nove zamaške od kisle vode in vse vrste sode za vino in sadjevec.

Potrdila istovetnosti

izvršene po najnovšem predpisu dobe občine v tiskarni **Drag. Hribarja** v Ljubljani, Dunajska c. 9

Kmetska posojilnica

r. z. z. n. z.

obrestuje hranilne vloge po Hranilnih vlog triindvajset milijonov. Popolnoma varno

Tiskovine vseh vrst

tabele, račune, kuverte in pisemski papir s firmo, vizitke, naslovnice itd. natisne lično in ceno

tiskarna DRAGOTIN HRIBAR

v Ljubljani, Dunajska cesta št. 9

IVAN JAX in SIN

Ljubljana, Dunajska cesta 17
priporoča svojo bogato zalogo

šivalnih strojev, koles, pisalnih strojev in :: strojev za pletenje (Strickmaschinen) ::

Brezplačen pouk v vezanju
Tovarna v Lincu ustanovlj. 1867.

Zahtevajte cenik, ki ga dobite brezplačno in poštnine prosto.

Odlikovan na razstavi v Radovljici leta 1904 s častno diplomom in svetinjo I. vrste.

BRINJEVEC, HRUŠEVEC in SLIVOVKO

najfinejše vrste, posebno priporočljivo proti kužnim boleznim, se dobi

pri **Gabrijelu Eržen, Zapuže** pošta Begunje pri Lescah, Kranjsko.

Cene zmerne. Za pristnost se jamči.

500 kron

Vam plačam, ako moj odstranjevalec korenin „**Ria balzam**“ ne odstrani brez bolečin Vaših kurjih oces, bradavic in žuljev v treh dneh. Cena za jeden lonček z janstvenim listom K 1'75, 3 lončki K 4'50, 6 lončkov K 7'50. Na stotine zahvalnih in priznalnih pisem.

Kemeny, Kaschau (Kassa) I. poštni predal 12/309 (Ogrsko).

Framydol je sredstvo za pomlajenje las ki rdeče, svetle in sive lase in brado za trajno temno barva. 1 steklenica s poštnino vred stane K 2'70.

Rydyol je rožnata voda, ki živo pordeči blede lica. Učinek je čudovit. 1 steklenica s poštnino vred K 2'45. Povzete 55 vinarjev več. Naslov za naročila:

Jan Grolich, drogerija pri angelju v BRNU št. 645, Moravsko.

Priporoča se
:: umetna knjigoveznica ::
IVAN JAKOPIČ
:: LJUBLJANA. ::

V zalogi je še nekaj izvodov albuma

'LEPA NAŠA DOMOVINA'

I. zvezek: **Kranjska v podobah** vsebuje osem krasnih trobarvnih reprodukcij in sicer:

Ljubljana. - Kamniške planine. - Bled. - Vintgar. - Bohinjsko jezero. - Belopeško jezero. - Postojna. - Predjamski grad.

Album ima poleg slik tudi kratek opis dotičnega kraja v slovenskem, nemškem, češkem in laškem jeziku. Je torej primerno darilo vojakom in drugim. — **Cena s poštnino vred 2 K.**

Naročite takoj, dokler je še kaj zaloge v upravnistvu „**TEDENSKE SLIKE**“ v Ljubljani.

4 1/4 0

Ljubljanske okolice v Ljubljani brez vsakršnega odbitka. naložen denar. Rezervni zaklad: Milijon kron.

Tiskovine vseh vrst

kakor: časopise, knjige, brošure, cenike, lepake, letake, vabila, vsprede,

tabele, račune, kuverte in pisemski papir s firmo, vizitke, naslovnice itd. natisne lično in ceno

tiskarna DRAGOTIN HRIBAR

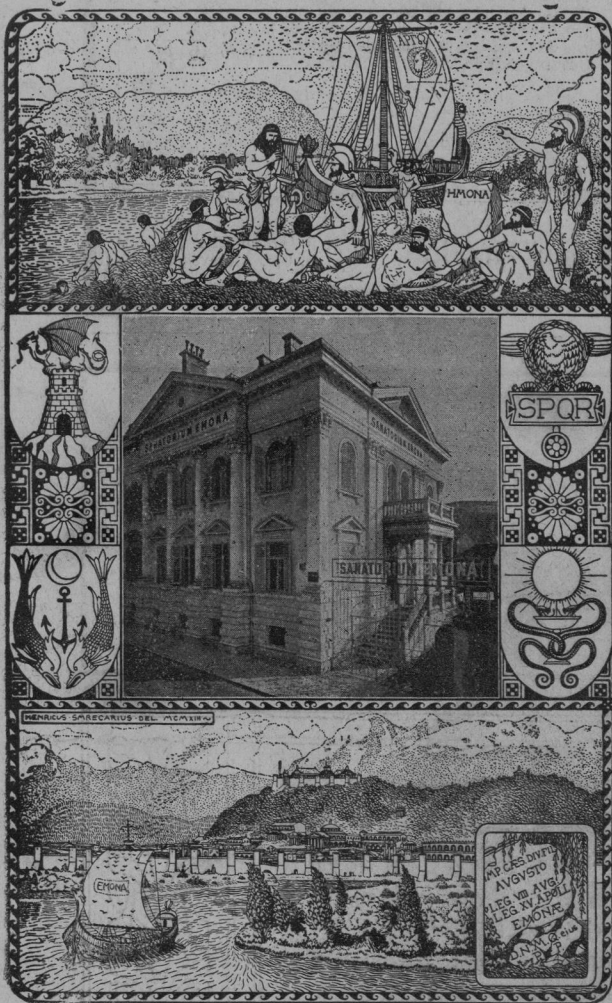
v Ljubljani, Dunajska cesta št. 9

CRESCES FORTIS

SANATORIUM EMONA
ZA NOTRANJE IN KIRURGIČNE BOLEZNI.
PORODNIŠNICA.

LJUBLJANA · KOMENSKEGA ULICA 4
SEF-ZDRAVNIK · PRIMARIJ · DR. FR. DERGANČ

Selenburgova ulica 1
(sraven trgovine Tičar)

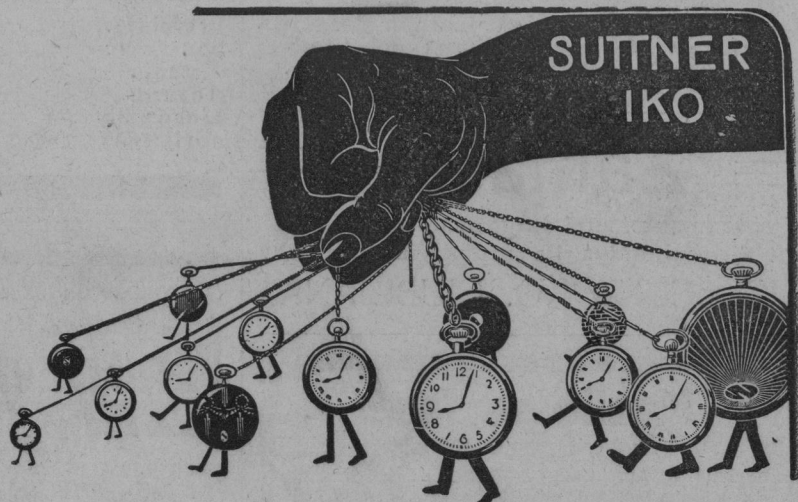
Specijalna trgovina bluz

Antonija Sitar

Obiskujte „Kino Central“

v deželnem gledališču

Krasna
darila!

Dobro „IKO“ uro

vsak občuduje in zaželi, kajti ona je

≡ **mojstrsko delo urarske umetnosti!** ≡

Razpošilja se po povzetju, — Neugajajoče zamenjam!

Velika izbira ur, verižic, prstanov, lepoticja, daril itd. v velikem

krasnem ceniku,

katerega zahtevajte zastoj in poštine prosto.

:: Vse ure so natančno preizkušene ::

- Št. 99410 Kovinasta anker Roskopf ura . . . . . K 12 40
- št. 99449 Roskopf ura, grav. močna, 2 pokrova . . . . . K 16 80
- št. 99600 Radijska žepna ura ponoči sveteča . . . . . K 16 20
- št. 99865 Kovinasta verižica K 1 60
- št. 99645 Uhani amerikanski double zlato . . . . . K 3 40
- št. 99022 Srebr. rožni venec K 9 50

Lastna znamka „IKO“ svetovnoznana.

Lastna protokolirana tovarna ur v Švici.

Svetovna razpošiljalnica

H. Suttner samo v Ljubljani št. 5

Nobene podružnice. Svetovnoznana radi razpošiljanja dobrih ur. Nobene podružnice.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI

:: Delniška glavica 8,000.000 kron. :: **STRITARJEVA ULICA ŠTEV. 2.** Rezervni fondi okroglo 1,000.000 kron.

Poslovalnica c. kr. avstrijske državne razredne loterije.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Sprejema vloge na vložne knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje najugodneje.

2% **rentnine** od vlog na knjižice plača banka sama.

Naročnina za list „Tedenske Slike“; za Avstro-Ogersko: 1/4 leta K 3.—, 1/2 leta K 6.—, celo leto K 12.—; za Nemčijo: 1/4 leta K 4.—, 1/2 leta K 8.—celo leto K 16.—; za ostalo inozemstvo: celo leto fr. 20.—. Za ameriko letno 4 dolarje.

Uredništvo in upravnništvo Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 10, I.nadstropje